

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Eina nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. rugsėjo 17 d.

Šeštadienis

Nr. 73 (1454)

Kaina 15 kap.

PATS LAIKAS ARTI DIRVAS

Lietuvos Komunistų Partijos Centro Komiteto ir Lietuvos TSR Ministrų Tarybos priimta nutarime pažymima, kad augalininkystės produktų gavyba trečiaisiais septynmečio metais priklausys nuo to, kaip bus pasirodę 1961 metų pavasario sėjai. Nutarime pažymima, kad labai svarbus vaidmuo, didinant žemės ūkio kultūrų derlingumą, tenka rudeniniams arimui. Todėl dabar rudeninis arimas turi būti visur pradėtas, kad iki spalio 20 d. visos dirvos būtų suartos.

„Salaniesčio“, Tarybinio pirmūno kolūkių žemdirbiai iš patyrimo žino, kad, norint išauginti gausų kukurūzų, cukrinių bei pašarinių runkelių, bulvių ir daržovių derlių, šioms kultūroms skirtus plotus reikia iš rudens ne tik suarti, bet ir patręsti organinėmis trąšomis. Todėl šiuose kolūkiuose šiais metais taip ir daroma. Kaip ir visuomet, žemdirbiams į talką ateina artelės mechanizatoriai. Šiuose kolūkiuose kovoja su darbų eiliškumu. Dirvas arti pradeda ne tik tai mechanizatoriai, bet panaudojami ir arkliai. Žemdirbiams, ariantiems dirvas, taikomos paskatinamosios priemonės.

Kaip rodo pirmaujančių žemdirbių patyrimas, dabar tikrai geriausi terminai atlikti rudeninį dirvų arimą. Anksti suartos dobilienos ir dirvonuojančios dirvos duoda nemaža naudos. Vėlyna daugiau perpūva, pagerėja dirvos struktūra. Labai gerai į tokias buvusias dobilienas pavasarį sėti linus, sodinti bulves.

Iki šiol dar blogai buvo daroma, kad kai kuriuose rajono kolūkiuose nekreipiamas reikiamas dėmesys į lysvinį dirvų arimą. „Miškurio“, „Laukminiškio“, Mičurino vardo, „Sakalo“ kolūkiuose iki šiol mažai buvo praktikuojamas lysvinis dirvų arimas. Todėl čia ir dabar yra tokių plotų, kur negalima įeiti į dirvą dėl drėgmės pertekliaus. Lysvinis arimas tai ir yra viena iš pagrindinių priemonių drėgmės pertekliui pašalinti. Taigi, lysves reikia arti ne tik arkliais, bet ir traktoriais.

Draugai žemdirbiai, plėskime socialistinį lenktyniavimą, atlikdami rudeninį dirvų arimą. Iki spalio 20 d. suarkime visas dirvas. Tuo pačiu padėsime stiprų pagrindą trečiųjų septynmečio metų derliui.

PRAEINA GERIAUSI SĖJOS TERMINAI. „ATŽALYNO“, „AUŠROS“, „ALIZAVOS“ KOLŪKIUOSE SĖJA UŽDELSTA

Traktorininkas VYTAUTAS GUDELIS pasėjo žiemkenčius, arija dirvas

Kas gi nepažįsta „Aukštupėnų“ kolūkyje traktorininko Vytauto Gudelio? Tur būt, nerasime tokio žmogaus. Ir kaip gi jo nepažinsi, jeigu kolūkyje jis dirba, galima sakyti, už du.

Kada beeitum kolūkio laukais — dieną, vakare ar net naktį — visuomet užgirsi traktoriaus burzgimą. Tai reiškia, kad ten dirba šaunusis mechanizatorius, o jo rankose plieninis žirgas tikrai paklusnus, nesustoja, negenda.

Abiejose kolūkio brigadose, vadovaujamose Petro Madeikio ir Edmundo Šlapelio, reikėjo parengti žiemken-

čių sėjai 100 ha žemės ir ją užsėti.

Ir mechanizatorius Vytautas darbo ėmėsi ryžtingai, iš visos širdies. O prie sėjamosios šauniai padirbėjo Juozas Vasiliauskas, Ona Augustauskienė ir kiti kolūkiečiai. Jais Vytautas irgi patenkintas.

Geras darbas — geri ir rezultatai: žiemkenčiais apsejta 100 ha, tame tarpe 10 ha skirta žaliajam pašarui.

Tačiau darbai dar nebaigti, ilsėtis dar negalima: šaunusis traktorininkas arija dirvas sekančių metų sėjai.

Sėkmės, draugas Vytautai!

J. Rimkus

Irgi brigadininkas...

Kupiškio miškų ūkio pagalbiniame ūkyje brigadininkas dirba Juozas Raščius. Jis vadina save laukų šeimininku, tačiau šie žodžiai nuo tikrovės skiriasi kaip diena nuo nakties. Dar ir dabar yra nesuvesto šieno, kuris supuvo, dingo augančiame atole. Retai kada brigadininkas pastrodo ir prie javų plotėjų. Laukuose ir šiandien dar stovi pajudavusios, pradėdamos žaliuoti rugių gubos.

Brigadininkas J. Raščius: — Aš nekaltas, kad lietus neduoda derliaus vežti...
P. Navalinsko pieš.

Pirmoji pažintis darbe

Mes, Vilniaus Valstybinio Pedagoginio Instituto pirmojo kurso studentai, iš pat pirmųjų mokslo metų dienų tikėjome, kad tuoj pat patekti į šviesias auditorijas, klausytis dėstytojų paskaitų. Tačiau pirmakursių pažintis prasidėjo visai kitur.

Automatinių virtinės per Ukmergę patraukė Kupiškio link. Mūsų aštuonių žmonių grupė atvyko į „Pakupio“ kolūkio pirmąją brigadą. Sutiko mus nedidelio ūgio, jau pagyvenęs žmogus. Tai brigadininkas Pranas Baltuška. Tartininkais jis labai apsidžiaugė. Brigadoje šiais metais gausiai užderėjo javai. Taigi, jų nuėmimui reikia darbščių rankų. O dirvos šlapios, javapiūvių panaudoti visur negalima. Bet negi laukai, kada dirvos pradžiūs.

Sekandį dieną laukuose mirgėjo margaspalvės skarutės, mėlynavo sportiški treninai. Kartu su kolūkiečiais dirbo studentai. Iš pradžių sunkios šakės nenorėjo paklusti, bet greitai įpratome. Vakare grįžome pavargę, skaudėjo rankas, tačiau širdyje buvo džiugu: ir mes sąžiningai padirbėjome.

Prabėgo keletas dienų. Bendrame darbe mes susidraugavome, susipažinome. Grupės seniūnas V. Globis — ne tik geras draugas, sumanus vadovas. Jis neblogiau kasa ir bulves. Bet jam nenusileidžia Pranas Vitkūnas, Ona Kavaliauskaitė iš Anykščių, Goda Viliušytė iš Akmenės, Valius Stelmokas iš Kazlų Rūdos ir kt. Daugelis jų tik iš mokyklos suolo, tačiau baltarankių nerasi nei su žiburiu. Darbas — kiekvieno garbės ir pasididžiavimo reikalas.

Laisvalaikis po darbo praleidžiame taip pat linksmai, įdomiai. Padedame vietos kultūros namų darbuotojams, organizuojame sportines varžybas.

...Rytas. Virš laukų dar boluoja tirštas rūkas, o mes jau kolūkio laukuose: kasame bulves, vežame vasarą į klounus, padedame kolūkiečiams valyti grūdus.

Sustiprėję, užsigrūdinę, susidraugavę kolūkiniame darbe, mes grįšime į šviesias auditorijas pilni gražiausių prisiminimų.

J. Dilya

VPI I kurso studentas

VIRGINIJA, TAVĖS LAUKIA KOLŪKIEČIAI

Mičurino vardo kolūkyje sparčiai vyksta kūlimas. Numinant derlių, o taip pat dabar, kuliant, gerai dirbo A. Mogylienė, G. Zulonaitė, R. Gudas ir kiti kolūkiečiai. Nuoširdžiai kolūkiečiams talkininkavo ir Šimonių vidurinės mokyklos moksleiviai Donata Remeikytė, Bronė Juodviršytė, Rimantas Uldukis ir kt. Tik viena kolūkietė per visą darbmetį nepasirodė laukuose. Tai Virginija Jurekaitė. Ji — jauna mergina, tačiau neranda savo vietos gyvenime. O jos, kaip ir visų jaunų žmonių, vieta ten, kur sprendžiamas derliaus likimas, kur vyksta ūkiniai darbai. Laukia tavęs, Virginija, kolūkiečiai pasirodant darbe. Neapvilki jų. Ten tikrai surasi savo laimę, tuomet visi tave gerbs.

V. Ruginytė

„UOGINIUOSE“ DAR YRA NEGEROVIŲ

Rajono kolūkių žemdirbiai, išnaudodami kiekvieną palankią dieną, valandą, baigia tvarkyti derlių, sėti žiemkenčius, tvarko linus, kasa bulves. Stengiasi ir „Uoginių“ kolūkio nariai. Bet štai kolūkiečiai Alfonsas Brazdžiūnas, Aleksas Liovikas, Pranas Jackevičius, Antanas ir Juozas Gronskiai daugiausia rūpinasi tik savo asmeniniu ūkiu, mažai dalyvauja kolūkiniuose darbuose. Jie, nepaisydami valdybos nutarimo, laiko po dvi karves, prieauglį, prie kurių priežiūros ir praleidžia daugiausia laiko. Štai dėl ko kolūkyje vos įpusėta žiemkenčių sėja, dar yra net nepiautę javų. O pirmoje brigadoje, kur brigadininku dirba Antanas Jonuškevičius, žiemkenčiai sėjami į blogai paruoštą, dar velėnuotą dirvą.

Idomu, ką veikia kolūkio valdyba, revizijos komisija?

S. Liutkaitis

Tarybinės vyriausybės vadovo taikos misija

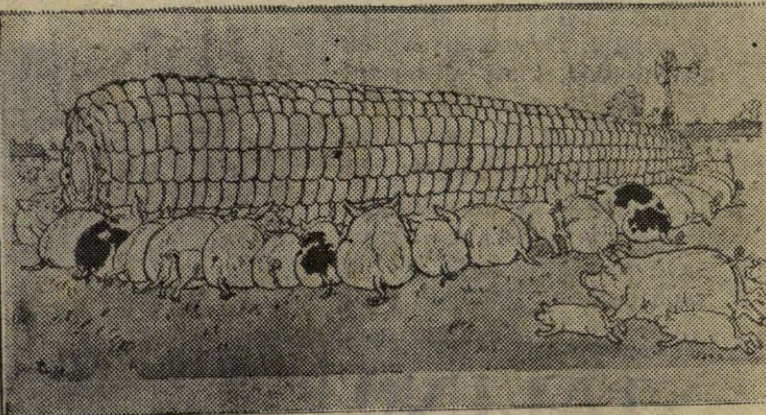
Visą Tarybinės vyriausybės vadovo N. Chruščiovo kelionę per vandenyną lydėjo nuosirdūs tarybinių žmonių gerios kloties linkėjimai, viso pasaulio taiką mylinčių žmonių viltys, kad „Baltikos“ nešama taikos misija pasieks pergalę prieš juodas imperialistinės reakcijos jėgas, kad artėjanti SNO Generalinės Asamblėjos sesija išves iš aklavietės visuotinio ir visiško nusiginklavimo klausimą.

Kartu su visomis Tarybų Sąjungos tautomis sėkmės N. Chruščiovui jo didžiojoje misijoje karštai linki ir Tarybų Lietuvos darbo žmonės.

Šią misiją palaiko taikos jėgos visame pasaulyje. Daugelis užsienio laikraščių sveikina tą faktą, kad Tarybų Sąjungos delegacijai vadovauja TSRS Ministrų Tarybos Pirmininkas N. Chruščiovas, ir pažymi, kad Generalinės Asamblėjos XV sesija gali tapti SNO istorijos posūkio tašku, nes ji aukštu lygiu spres nusiginklavimo problemą.

Ryšium su N. Chruščiovo kelione į Generalinės Asamblėjos sesiją eilė Anglijos laikraščių pažymi, kad JAV valdančiuose sluoksniuose kyla sąmyšis, Amerikos diplomacija „pergyvena isteriją“. Ši isterija Amerikos valdžios organus priedė iki to, kad jie mėgina nustatyti sąlygą, jog N. Chruščiovo buvimas Jungtinėse Amerikos Valstijose būtų apribotas Manheteno rajonu Niujorke. Tokie JAV veiksmai neturi sau pavyzdžio SNO istorijoje.

Milijonai žmonių visame pasaulyje karštai trokšta taikos. N. Chruščiovo taikos misija dar labiau nušvies jiems taikos gynimo kelius ir būdus, ir niekas nesugebės jai sutrukdyti atlikti šį uždavinį.

Didžioji maitintoja

J. SEMIONOVO PIEŠ.

Apylinkės

Tarybos deputatai—kolūkių suklestėjimui

„Pirmūno“ ir „Šviesos“ kolūkių žemdirbiai, gyvulininkystės darbuotojai, nuolat padedant apylinkės Tarybos deputatams, šauniai padirbėjo pirmaisiais, bet dar geriau antraisiais didingą septynmečio metais. Pasiekti tikrai neblogi rezultatai žemės ūkio produktų gamyboje, nuolat keičiasi, gražėja ir kolūkių veidas — vykdomi plataus užmojo melioracijos darbai.

Sunkiūose, atsakinguose darbuose kolūkių žemdirbiai visada jaučia tvirtai padedančią, pamokančią deputatų ranką. Šauniai šiemet padirbėjo „Šviesos“ kolūkių kolūkiečiai. Laiku ir be nuostolių sutvarkytas derlius, jis sparčiai kuliamas. Bet didžiausias jų nuopelnas, už kurį sekanciais metais garantuotai padidės kolūkinės pajamos, o tuo pačiu pakils ir darbdienio vertė — tai žiemkenčių sėja. Į gerai paruoštą žemę šviesiečiai pirmieji pradėjo sėti, pirmieji rajone ją užbaigė. O nesuvėluota, ankstyva sėja — gausaus derliaus pagrindas. Sumaniai šiuos darbus organizavo deputatas antros brigados brigadininkas Povilas Šateika. Šiuo atsakingu ūkiniu darbų metu gražų asmeninį pavyzdį darbe parodė taip pat deputatas, darbus antros brigados kolūketis, Anicetas Dulla ir kt.

Dabar kolūkyje pagrindinis dėmesys skiriamas linų ravimui, o taip pat užbaigiamos gaminti paskutinės tonos siloso. Taigi, gyvuliams ir žiemą bus užtekinamai pašaro, nes kukurūzai šiemet tikrai nebloggerai užaugo: iš ha gaunama po 600 cent žaliastos masės. Prie kukurūzų silosavimo gerai dirba kolūkių mechanizatorius Feliksas Juknevičius. Jo prižiūrimas agregatas eina kaip laikrodinis.

Jaučiamas deputatų darbas, vadovavimas ir „Pirmūno“ kolūkyje. Jei „Šviesos“ kolūkių žemdirbiai garsūs kaip pirmieji rajone užbaigę žiemkenčių sėją, tai pirmūniečiai gali didžiausiu išaugintu ir iškultu gausiu derliumi. O derlius tikrai rekordinis. Buvo išties plotų, kur iš kiekvieno ha prikulta net po 28 cent (!). Žinoma, išauginti, laiku ir be nuostolių nuimti tokį derlių reikėjo daug trūso, žinių. Kolūkiečiams į pagalbą ir čia atėjo apylinkės deputatai. Deputatais Vytutu Mičiūda, kuris dirba antros brigados brigadininku, Stase Žilinskaite bei kitais tikrai galima didžiuotis. Tokie žmonės ne tik sąžiningai, kruopščiai atlieka tiesiogines savo pareigas, darbą, bet visada pataria, pamoko, pade-

Apylinkės
taryboje

da ir kitiems. Sėkmingai kolūkyje vyksta ir žiemkenčių sėja, linarūtė. Deputatas Mykolas Dargužis — nebejaunas kolūketis, tačiau ir jis, kiek leidžia jėgos, visada kruta kolūkių laukuose, dirba.

Jeigu visi kolūkiečiai dirbtų taip, kaip pirmaujantieji, apylinkės kolūktuose ūkiniai darbai vyktų dar sparčiau, organizuočiau.

Tačiau „Pirmūno“ kolūkyje gyvena deputatas Leonardas Davidavičius. Jis deputatams, kolūkiečiams garbės tikrai nedaro. Vengia darbo kolūkinėje gamyboje, daugiau rūpinasi tik savo pasodybinio sklypu, o apie paramą, pagalbą kitiems nebetenka ir kalbėti. „Kur mums rublis — ten ir eina me“, — dažnai kalba jo žmona, kuri kolūkinėje gamyboje taip pat nedalyvauja. Tai — visiems žinoma privatininkė-siuvėja.

Kolūkiečiai su atsilikėliais, tinginiais nesitaikstys. Darname kolektyve nėra vietos išlaikytiniams, kurie gyvena kitų darbo sąskaita. Didingi septynmečio skaičiai kasdien atgimsta realiais darbo vaisiais: čia užbaigta kurio nors pastato statyba, ten kasdien didėja pieno ir mėsos gamyba. O darbe užsigrūdinusį deputatų, kolūkiečių žodis tvirtas — jie septynmečio užduotis tikrai įvykdys per 4–5 metus.

A. Sakalauskas
Subačiaus apylinkės Tarybos
pirmininkas

Geriausias brigadininkas — mokytis

Ketverius metus II brigados brigadininku dirbo Jurgis Valeckas. Per tą laiką brigados žemdirbiai, vadovaujant stropiam ir energingam šeimininkui, pasiekė žymių laimėjimų. Pradžiai metais visame pasėlių plote vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas viršijo 23 cent iš ha. Šiais metais brigados žemdirbiai išaugino taip pat gausų derlių. Nežiūrint nepalankių oro sąlygų, jį baigia ir nuimti.

Mes, laukininkystės darbuotojai, visuomet būsimė dėkingi savajam brigadininkui, kuris tiek gero padarė mūsų kolūkiui. Todėl kolūkių partinė organizaci-

ja rekomendavo geriausią brigadininką mokyti į partinę-tarybinę mokyklą Vilniuje. Tam pritarė ir partijos rajono komitetas. Nuo rugsėjo 1 dienos pasižymėjęs žemdirbys - komunistas pradėjo naujuosius mokslo metus. Kolūkiečiai tikisi, kad Jurgis Valeckas jų neapvils ir, baigęs mokslą, vėl grįš į gimtąjį kolūkį.

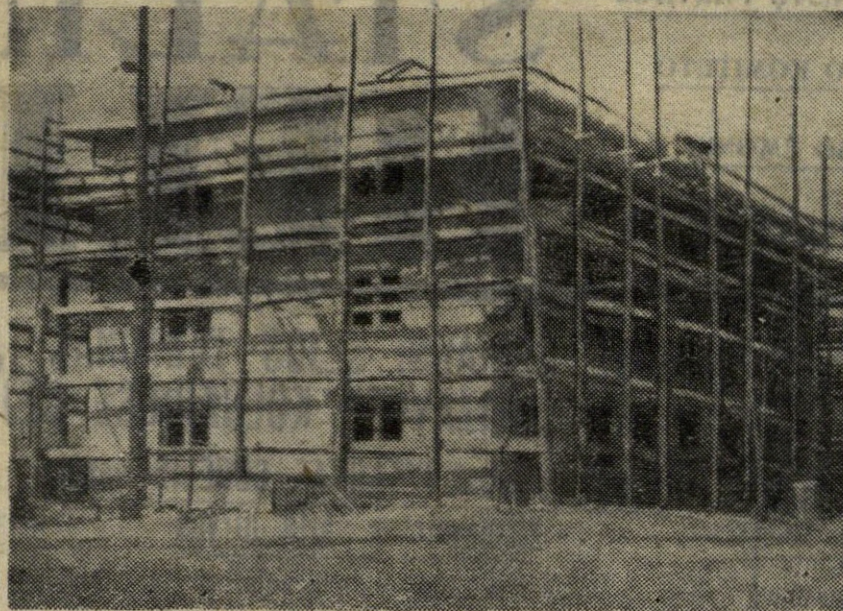
A. Kupstaitė
„Tarybinio pirmūno“ kolūkis

Šilalės rajono Padevyčio tarybinis ūkis išaugino 150 ha kukurūzų. Atskiruose plotuose gaunama iki 500–600 centnerių žaliastos masės iš hektaro. Iš kukurūzų numatoma pagaminti 2.500 tonų sultingo pašaro.

Nuotraukoje: nuimami kukurūzai Padevyčio tarybiname ūkyje.

MŪSŲ GIMTASIS MIESTAS

Spalio šventėms šaunieji statybos-remonto kontoros darbininkai įsipareigojo atiduoti eksploatacijai dvylikos butų triukštį gyvenamą namą. Užsukime dabar ir pasiteiraukime, kaip gi jiems sekasi.

— Viskas eina kaip iš pypkės, — sako darbininkai, — namas bus! Dar dvylika darbo žmonių šeimų apsigyvens puikiuose butuose.

Iš tiesų butai bus puikūs. Šiuo metu gyvenamasis namas baigiamas tinkuoti, dedamos grindys, statomos krosnys...

Gerai padirbėjo mūrininkai Bronius Kytra, Vilijus Strolia, pagalbinės darbininkės Valerija

Nartkevičienė, Ona Petrulienė, tinkuotojai Jonas Meidus, Petras Vogulys, Stasys Misiūnas ir kiti.

Nuotraukoje: 12 butų gyvenamasis namas pastoliuose. S. Karkio nuotr.

Iš vienos dienos pašto

Pirmieji «LAISVĖS» kolūkyje derliaus nuėmimą užbaigė antrosios brigados žemdirbiai, kuriems vadovauja brigadininkas Jonas Garbauskas. Dabar čia baigiama ir žiemkenčių sėja, vyksta linarūtė. Visuose šiuose darbuose stropiai dirbo Bronius Kubilius, Petras Kubilius, Mykolas Virbickas, Vida Virbickaitė, Juzė Butkevičiūtė. Negalima taip pat nepaminti Tautvilio Kubiliaus, Domo Garbauskos, Jono Pežos. Darbščiujų žemdirbių sąrašą būtų galima tęsti ir toliau. Tačiau brigadininkas būtų dar labiau patenkintas, jei laukuose prie darbų taip pat nuolat matytų Marę Kubiliūtę ir Kazį Butkevičių.

A. Janonis

*

Nei dienos «PIRMŪNO» kolūkyje nenustoja dūzgusi kuliamoji, kurią prižiūri J.

Viksva, ir V. Pliuskio valdomas traktorius. Vieni kolūkiečiai vasarą veža tiesiog prie kuliamosios, kiti — į klojimus. Dar viena kita diena, ir laukuose nebeliks nei pėdo vasarinių javų. Paskutiniuose derliaus tvarkymo darbuose nuolat dirba J. Klioniūnas, A. Rudokas, S. Vanagienė (I brigada), K. Masilionis, A. Breivė, J. Kaveckas (II brigada) ir daugelis kitų.

P. Skardžius

*

Pranas Žiaunys ir Jonas Čepelė dar neseniai baigė septynmetę mokyklą, bet «VIE- NYBĖS» kolūkių žemdirbiams jie žinomi kaip geri, stropūs laiškanėšiai. Kiekvieną dieną, nebodami koks bebūtų oras, jie visuomet pristato prenumeratoriams laiškaščius, adresatams — laiškus. Kolūkiečiai linki jiems ir ateityje taip pat stropiai, su jaunatviška energija dirbti.

A. Girnyš

*

Palyginti dar neseniai įsteigti kultūros namai «ŽALGI-

RIO» kolūkyje. Jiems vadovauti buvo paskirtas J. Dziugelis. Reikia pasakyti, kad žalgiriečiai dabar tikrai turi kur kultūringai praleisti savo laisvalaikį. Kultūros namuose veikia biblioteka, joje gausių knygų, laikraščių, žurnalų. Kolūkiečiai čia taip pat klausosi radijo, veikia ir liaudies šokių ratelis. Kas savaitę demonstruojami kino filmai. Kultūros namai tikrai atitinka savo paskirtį, gražinant kultūrinį kolūkiečių gyvenimą.

A. Kriauza

*

«Salamiesčio» kolūkių karvių melžėja Aldona Jonušauskaitė prižiūri 15 visuomeninių karvių. Iš kiekvienos karvės ji jau primelžė daugiau kaip po du su puse tūkstančio kilogramų pieno.

P. Janulis

Apie medžiagos veiksmingumą

Per rugpiūčio mėnesį „Stalino keliu“ redakcijoje gauti 192 laišukai. 162 laišukai išspausdinti mūsų laikraščio puslapiuose. 17 laiškų nuorašai pasiųsti atitinkamų įstaigų, įmonių, organizacijų, kolūkių vadovams, kad būtų imtasi priemonių laiškuose keliamiems trūkumams pašalinti.

Rugpiūčio mėnesį vienas iš svarbiausių klausimų rajono žemdirbiams buvo derliaus nuėmimas, jo kūlimas, linarūtė, pirminis linų apdirbimas, žiemkenčių sėja, siloso gaminimas. Šiuos ūkinius darbus daugumos rajono kolūkių žemdirbiai atliko gerai, laiku.

Laikraščio puslapiuose buvo atspausdinta medžiaga apie LKP rajono komiteto planumą, kuriame buvo svarstomi klausimai „Apie LKP Centro Komiteto VI Plenumo ir LKP rajono komiteto V Plenumo nutarimų vykdymo eigą rajono partinėje organizacijoje“ ir „Apie Lietuvos Lenino Komunistinės Jaunimo Sąjungos rajono komiteto vadovimą stiprinant pirmines komjaunimo organizacijas“.

„Pirmūno“ kolūkių pirminės partinės organizacijos sekretorius S. Žilinskaitė partijos gyvenimo skyriuje papasakojo, kaip dirba, nuimant derlių, kolūkiečių komunistai. P. Balyš, Puožo apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas, rašė, kaip derliaus nuėmimo baruose dalyvauja, organizuoja šiuos darbus deputatai. Atskiruose straipsniuose susilaukė kritikos Palėvenės pieno perdirbimo cechų, „Palangos“, „Žalgirio“, „Skodinio“ kolūkiečiai. Jų vadovai turėtų rimtai apsvarstyti atsilikimo priežastis, jas pašalinti.

Vertingą straipsnį apie naujuosius mokslo metus mums atsiuntė rajono švietimo skyriaus vedėjas A. Grižas. Už vertingą medžiagą laikraščio redakcija taip pat dėkoja rajono ligoninės vyr. gydytojui V. Barauskui, LLKS rajono komiteto sekretoriui A. Bočiuliui, darbininkui J. Petroniui, draugams R. Kasmauskui, E. Dorondovui, A. Nauckūnui, T. Jakubėnui, G. Prokofjevui, G. Jazokienei ir daugeliui kitų, kurie padėjo redakcijai išleisti turiningesnį, kovingesnį laikraštį.

Į pasiųstų laiškų nuorašus, kritikinių straipsnių iškarpas iki šiol redakcijai neatsakė rajonopsajungos valdytojas V. Bučiūnas, „Mūsų rytojais“ kolūkių pirmininkas J. Bernotas, „Žalgirio“ — L. Laučius. O kaip paprastai, kur mažai reaguojama į kritiką, ten daugiausia trūkumų, negerovių.

STALINO
KELIU

2 psl. 1960 m. rugsėjo 17 d.

Prisiminkime Simoną Braknę

Jau praėjo nemaža metų, kai nuo niekšiškos banditų rankos žuvo Simonų valsčiaus partinės organizacijos sekretorius Simonas Braknė. O kolūkiečių daug yra, kurie prisimena šį mylimą žmogų, jo gyvą, nuoširdų žodį.

Sunkūs buvo metai—ir tai nenuostabu: koks gi galėjo būti gyvenimas buržuazinėje Lietuvoje? Vargo savo dienas ir juodžiu kaimo bežemis valstietis Simonas Braknė, savo jėgas parduodamas buožėms. O Tarybų valdžios įsikūrimą jis sutiko iš visos savo širdies. Jis sakydavo:

— Koks šlykštus buvo gyvenimas po fašistų padu.

Ne, Simonas Braknė nebuvo komunistu, bet smetoninį smurtą jautė ir suprato kiekviename žingsnyje. Galvodamas apie šviesesnę Lietuvos ateitį, jis palaikė ryšius su po grindyje veikusiais komunistais Kuzma Mišeniū, Petru Pajarsku, Jonu Namie-

jūnu ir daugeliu kitų. Ir štai išaušo 1940-ieji metai—Tarybų valdžios metai. Simoną Braknę mes jau matome kaip komunistą, besikalbantį su valstiečiais apie svarbius reikalus, naujus mūsų valstiečių uždavinius.

1941-ieji metai. Birželis. Karas. Simonas Braknė pasitraukia į Tarybų Sąjungos gilumą, vėliau keršija fašistams.

Praėjo sunkūs karo metai. Braknė grįžo į savo tėviškę. Jį nuoširdžiai sutiko draugai—jis pradėjo dirbti partorgu. O aplinkui slautėjo banditų gaujos.

— Atsargiai, Simonai, — sakydavo jam draugai. — Buožių suneliai ginkluoti, saugokis.

Bet nuoširdumas, šypsena neišnykdavo iš jo veido:

— Nežuvau prie Stalingrado ir Oriolo, o dabar čia...

Banditai nerimo. Simonas Braknė jiems buvo kaip kaulas gerklėje. Starkus ir Gudas,

žinomi kupiškėnams banditinių gaujų vadai, visur sekė Braknę.

Vieną 1946 metų pavasario naktį banditai prisiartinę prie S. Braknės buto. Pasigirdo sprogimas, ir užgeso Simono Braknės gyvybė...

Praėjo dar trys metai. Simonys ir vėl

nuaidėjo sprogimo garsas—banditai metė bombą į besilinksminantį jaunimą.

Ne, niekuomet šimoniečiai neužmirš šių banditų piktadarybių, neužmirš jie savo gero draugo Simono, visa širdimi atsidavusio tarybinei santvarkai.

VI. Žilinskas

Iš pradedančiųjų kūrybos

A. ŠIAUČIUNAS

Mintimis aš — prie Lėvens krantų...

Aš išaugau
Prie Lėvenio šlaitų žalių
Ir myliu jo kalvotąjį krantą.
Be šio krašto žmonių
Aš gyvent negaliu —
Visos mintys tik ten, rodos, skrenda...

Ir Dubysa vingri,
Ir Nevėžis ramus,
Tyllai genantys gelmę į tolį,
Neįstengia atstot
Man gimtųjų namų,
Artimų žemdirbių, tarsi brolių!

Ošla pušys
Dubysos smėlėtuos krantuos.
Žemė sugeria rudenio lietų...
Mintimis
Aš prie Lėvenio kalvų randuos, —
Juk draugų negali nemylėti!

SEPTYNMETĖS Dalės Elena K. Ir štai Atkočiūnas vo žmonos, vaikų. Jeigu skruostu nurieda gaili ašarų, išėjo nugalėtoju — Elena nori su Elena sukurti šeimą, Labai sunku prieš tikrą na klauso kiekvieno jo žomą, tai jai ne vieta tavo žmonos namuose. Arba eik žodį. Bet ji verčiama. Taip Praėjo darnedaug laiko, pas ją, arba grįžk į šeimą. daryti verčia tėvas ir kan- ir Atkočiūnas užmiršo tik- — Namai — tai turtas. Jų didatė į pamotę. Nors Da- rają savo šeimą — žmoną, aš nepaliksiu, — atrėžia At- lė jau senokai atskirta nuo du mažamečius vaikus: Dalę kočiūnas. savo tikros motinos, drau- ir Rimantą. Kada žmona Kaip sunku motinai, kada, džiamai jai susilikti su ja, Stefa Atkočiūnienė jam pri- pagimdžiusi, auginusi sep- bet motiną ir mažamečiui minė apie netinkamą elgesį tynerius metus dukterį Da- lę, mato ją blogai a u k l e j a m a, skriaudžiamą. Dar blogiau, kada Da- lė mokoma neap- k e s t i

vaikui už-
miršti tikrai
labai sunku.

Tarybinio pirmūno kolūkio karvių melžėjos garsios ne tik kolūkyje, rajone, bet ir už jo ribų. Tai buvo draugiškas, darnus kolektyvas, sutvirtėjęs bendrame darbe didinant pieno gamybą. Greičiausiai ir iki šiai dienai šis kolektyvas būtų buvęs vieningas, jeigu ne vieno žmogaus nepageidaujami veiksmai, nukreipti prieš visą šį kolektyvą.

Neseniai karvių melžėja Elena Pujanauskienė, ilgą laiką sėkmingai dirbusi karstu su savo draugėmis, padavė kolūkio valdybai pareiškimą, prašydama atleisti iš darbo. Pareiškime rašoma, kad ji labai mėgsta savo darbą, gerai jis ir sekasi, bet dėl pašarų vežiko Leono Atkočiūno nepateisinamo elgesio turinti palikti jausenai pamėgtą darbą. Panašiai galvoja ir melžėjos Genė Tamošiūnaitė, Genė Latvėnienė bei dauguma kitų melžėjų.

Kas gi tas Leonas Atkočiūnas? Vasarą, ganiavos laikotarpiu, jis pristato visuomeninėms karvėms pašarus, vandenį. L. Atkočiūnui „akiskrito“ karvių melžėja

KODĖL DALĖ MOKOMA

NEAPKĖSTI SAVO MOTINOS

šelmos atžvilgiu, tėvišką tuose pačiuose namuose, pareigą, Atkočiūnas subiu- ro ne juokais ir pareiškė: — Gana! Aš su tavim nebegyvensiu! Skiriuosi...

Nuo čia ir prasidėjo Stefos Atkočiūnienės sielvarto, ašarų dienos. Bet ji pagaliau ryžosi: ką gyventi su tokiu vyru, kuris negerbia savo šeimos, geriau išsi-skirti. Tačiau apie oficialias skrybas Atkočiūnas nenori nei girdėti. Pas jį kiti išskaičiavimai.

„Su žmona pats nesiskirsiu, Elenos nevesiu. Ji daug uždirba, „draugausiu“ tol, kol išviliotų viską. Kad nereikėtų mokėti alimentų, atliktų pusę namo — pasiimsiu mažametę Dalę. Ji dar nieko nesupranta, kaip mokysiu — taip ir darys“, — tai pagrindiniai Leono Atkočiūno „šeimyninio“ gyvenimo planai.

Kolūkiečiai, matydami motinos ir vaikų sielvartą, dažnai primena Atkočiūnui: — Gana. Nekankink sa-

vo žmonos, vaikų. Jeigu nori su Elena sukurti šeimą, tai jai ne vieta tavo žmonos namuose. Arba eik žodį. Bet ji verčiama. Taip Praėjo darnedaug laiko, pas ją, arba grįžk į šeimą. daryti verčia tėvas ir kan- ir Atkočiūnas užmiršo tik- — Namai — tai turtas. Jų didatė į pamotę. Nors Da- rają savo šeimą — žmoną, aš nepaliksiu, — atrėžia At- lė jau senokai atskirta nuo du mažamečius vaikus: Dalę kočiūnas. savo tikros motinos, drau- ir Rimantą. Kada žmona Kaip sunku motinai, kada, džiamai jai susilikti su ja, Stefa Atkočiūnienė jam pri- pagimdžiusi, auginusi sep- bet motiną ir mažamečiui minė apie netinkamą elgesį tynerius metus dukterį Da-

lę, mato ją blogai a u k l e j a m a, skriaudžiamą. Dar blogiau, kada Da- lė mokoma neap- k e s t i m o t i n o s. I r t a i v y k s t a t u o s e p a č i u o s e n a m u o s e, p r i e m o t i n o s a k i ų. D a l ė s u t ė v ų g y v e n a t a m e p a č i a m e n a m e, k u r i r t i k r o j i m o t i n a, t i k k i t o j e n a m o p u s ė j e. Č i a d a ū n a s s v e č i a s i r E l e n a K. T o k i a t r a g e d i j a v y k s t a p r i e m o t i n o s a k i ų.

Atkočiūno, o taip pat ir Elenos elgesiu pasipiktinę visos melžėjos, kolektyvas. Dėl to nukendia darbas, nes Atkočiūnas daugiausia rūpinasi tik Elenos K. prižiūrimomis karvėmis. Kada melžėjos apie tai primena pačiam Atkočiūnui, šis be-matant užpyksta, pradeda grasinti, keršyti.

Kolektyvas — didi jėga. Melžėjoms reikia ne pareiškimus dėl atleidimo rašyti, bet galutinai demaskuoti Leono Atkočiūno blogą elgesį, pašalinti jį iš dar-

DNIEPRODZERŽINSKAS. „Pravdos“ laikraščio vardo vagonų statybos gamyklos konstruktoriai sėkmingai dirba naujų, didesnės talpos vagonų statyboje. Neseniai baigėsi naujo, 120 tonų talpos vagono, skirto daugumoje rūdų pervežimui, bandymas. Šis metalinis aštuon-
ašis vagonas savivartis bus pritaikomas ir įvairių laudžių ūkio krovinių pervežimui. Tai sėkmingo gamyklos konstruktorių, kuriems vadovavo N. A. Kočeškovas, darbo rezultatas. Nuotraukoje: naujasis, tik ką po bandymo 120 tonų kėlamosios galios vagonas savivartis. A. Savickio (TASS) nuotr.

Štai jie, tiltų meistrai

Rugsėjo mėnesio 10 dienos numeryje buvo rašyta, kad „Aukštupėnų“ kolūkyje atsirado tokių gudruolių, kurie, nežinodami kur dėti duonos perteklių (žinoma, ne savo duonos, bet visuomeninės), tiltus pradėjo statyti iš duonos. (Nors visiems žinoma, kad „Aukštupėnų“ kolūkis neįvykdo įsipareigojimų mėsos ir pieno gamyboje). Kodėl šio pertekliaus nesušerti gyvuliams, o iš jo statyti tiltus?

Na, dabar apie pačius žymiausius tiltų statytojus. Toks yra Antanas Madeikis iš I brigados, išklojęs rugių pėdais nemažą griovį ir

Ilenė iš II brigados. Kada darbytėje ir akmuo kruta, jos nei piršto nepajudina nuimant visuomeninį derlių. Uršulė Lisienė užveisė didelį asmeninį ūkį: laiko dvi karves, pulką kitų gyvulių. Apie duoninių tiltų statybos „ekonomiškumą“ gal būt, patyrimu pasidalins ir kolūkio valdyba.

S. Leščinskas
E. Raugalytė
A. Vičienė

„Aukštupėnų“ kolūkis

Statybinės medžiagos plaukia

Niekuomet „Tiesos“ kolūkio kolūkietis Danielius Balčiūnas nebuvo toks laimingas, kaip tada, kai jį kolūkio valdyba paskyrė sandėlininku.

— Pagaliau... — atsipūtė jis, parėjęs į namus. — Juk neveltui žmonės kalba, kad pelė ant aruodo nemiršta.

Ir tikrai. Dabar Balčiūnui nesibaigia vaisės, retai kada užsidaro ir sandėlio durys (ypatingai naktį): juk čia ir šiferis, ir cementas, ir kitos statybinės medžiagos. Kiek išdalinta, išparduota privatiems asmenims šiferio, cemento — sunku ir beišvardinti. Gi Povilui Stašui, nukentėjusiam nuo gaisro, teko pasitenkinti tik pažadais. Mat, „nemokėjo“ suįdominti sandėlininko. Dėl cemento stokos, tikriau pasakius, iššvaistymo, sustojo ir kiaulidžių statyba, nors kiaulių nėra kur patalpinti. Nepaslaptis, kad ir pats kolūkio pirmininkas V. Bastys kažkur nudangino 500 lapų šiferio. Nejaugi ir jam nerūpi, kad kiauri sandėlių stogai?

J. Petronytė

brastų pravažiavimui. Šiam „racionalizatoriui“ pritarė I brigados brigadininkas Petras Madeikis.

Dabar apie netiesioginius tiltų statytojus. Tai Elzė Juodakienė, Elzė Zlotkuvienė, Paulina Zlotkuvienė, Uršulė Lisienė, Paulina Šlape-

priklauso tikrajai motinai. Juk mažamečio vaiko negalima palikti pastokius žmones, kurie, gindami asmeninius reikalus, rodo blogą pavyzdį, blogai jį auklėja, moko neapkęsti tikrosios motinos, kuri dėl vaiko atiduotų viską.

J. Manelienė
J. Petronis

„Tarybinio pirmūno“ kolūkis

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. rugsėjo 17 d.

RYTŲ KAZACHSTANO SRI-TIS Buchtarmos hidroelekt-rinės statyboje dirba daug jaunuolių ir merginų, at-vykusių čia pagal komjau-nimo kelialapius. Kruopš-čiai ir sąžiningai dirba jaunieji patriotai, kiekvie-nas darbas tirpsta tirpsta jų rankose. Komjaunuoliai, kaip ir visada, ten, kur sun-kiausia. Nuotraukoje: geodezininkės Jekaterina Berežniova (kairėje) ir Ni-na Timošenko darbo metu. F. Salnikovo (TASS) nuotr.

RAJONO GYVENTOJŲ ŽINIAI

Rajono vykdomajame komitete priimtinės rinkėjus Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatai:

deputatas drg. JAKUBENAS TEOFILIS
" " ŽILINSKAITĖ STASĖ
" " ZLATKIENĖ-JAKUBAUSKAITĖ BIRUTĖ

— š. m. rugsėjo 28 d.
— š. m. spalio 12 d.
— š. m. spalio 26 d.

Kupiškio rajono ir miesto Tarybų deputatai priimtinės rinkėjus kiekvieną dieną pagal šį grafiką:

Data	Rajono Tarybos deputatai	Miesto Tarybos deputatai
Š. m. rugsėjo	19 d. Balkauskienė Bronė, Broniaus	Kisieliū Juožas, Antano
"	20 d. Satkūnaitė Birutė, Broniaus	Lisienė Magdė, Antano
"	21 d. Stepukas Juozas, Juozo	Augustauskas Bronius, Jono
"	22 d. Dyra Emilijonas, Povilo	Semėnas Romas, Povilo
"	23 d. Bernotas Juozas, Prano	Pranaitis Kazys, Antano
"	24 d. Purkėnienė Ona, Juozo	Kurtenytė Genovaitė, Prano
"	26 d. Paškauskaitė Danutė, Petro	Vanagas Antanas, Augusto
"	27 d. Ulba Julijus, Alekso	Čepas Zenonas, Nikodemo
"	29 d. Vaitiekūnas Kazys, Kosto	Jelnionienė Elena, Antano
"	30 d. Vyšniauskienė Sofija, Adolfo	Baltrūnienė Eugenija, Jono
Š. m. spalio	1 d. Deksnys Juozas, Mato	Dugnas Povilas, Jono
"	3 d. Janilionis Stasys, Juozo	Masionis Bronius, Jono
"	4 d. Daukantas Algirdas, Igno	Vaitonytė Zina, Alekso
"	5 d. Petrulis Jonas, Gasparo	Serapinas Vytautas, Prano
"	6 d. Baltrūnienė Ona, Juliaus	Skupienė Sofija, Petro
"	7 d. Binkevičius Vytautas, Jono	Petrulis Vytautas, Kazio
"	8 d. Kafnutis Juozas, Juozo	Pajarskas Domas, Juozo
"	10 d. Gaidimauskas Alfonsas, Prano	Karpavičius Bronius, Augusto
"	11 d. Vizbaras Stanislovas, Domo	Liaškievė Ona, Ciprijono
"	13 d. Janulionis Vladas, Jurgio	Sirvydis Bronius, Povilo
"	14 d. Užtupaitė Ona, Povilo	Zauka Stasys, Jono
"	15 d. Zulonaitė Marė, Povilo	Indrellienė Ona, Antano
"	17 d. Villmas Bronius, Domo	Bekevičius Bronius, Stepo
"	18 d. Juknevičiūtė Stasė, Stasio	Kazlauskas Balys, Kosto
"	19 d. Mergūnienė Vanda, Kazio	Petrulis Petras, Gabrio
"	20 d. Valunta Albertas, Jurgio	Simonavičius Petras, Augusto
"	21 d. Krasauskaitė Zita, Aloyzo	Derelienė Adolfina, Prano
"	22 d. Tripikaitė Emilija, Izidoriaus	Diržys Stasys, Jono
"	24 d. Kirkilas Juozas, Broniaus	Vrubliauskas Stepas, Liongino
"	25 d. Petkevičiūtė Ona, Jurgio	Liaškus Edvardas, Prano
"	27 d. Kučinskas Antanas, Antano	Baronas Feliksas, Petro
"	28 d. Kutra Emilis, Adomo	Drevinskienė Stefa, Jono

Gyventojų priėmimas nurodytomis dienomis vyksta nuo 9 val. iki 18 val. (pietų pertrauka nuo 13 val. iki 14 val.).

KUPIŠKIO RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS VYKDOMASIS KOMITETAS

Rajono MOKYKLOSE

Aktyvūs kolūkiečių talkininkai

Jau viena kita savaitė, kaip prasidėjo naujieji mokslo metai, tačiau kol kas Šimonių vidurinės mokyklos aštuntos, devintos ir dešimos klasių suolus rasime tuščius. Dėl ko? Šių klasių moksleiviai nutarė patalkėti Marytės Melnikaitės vardo kolūkio nariams naujojo derliaus nuėmimo. Ir štai, kur dar ne-

seniai geltonavo didžiulis linų plotas, dabar galima matyti į tvarkingas gubas sustatytus linų pėdelius. Kaip geras linų rovējas galima paminti aštuntokės Stefą Kimeklytę, Janiną Tunkevičiūtę, Danutę Baseckaitę, devintokės Reginą Rimkutę, Onutę Mikėnaitę, Mildą Gudaitę, dešimtokės Sigitą Kavaliauskaitę, Danutę Matulionytę, Vandą Šilinytę ir kt.

O kulant javus stropiai talkėjo kolūkiečiams dešimtokas Romas Murka, devintos klasės moksleiviai Vladas Rlauba, Vincas Šerelis, Stepas Gudas, Vytautas Že-

Reikia tikėtis, kad po kiek laiko apylinkės kolūkiai susilauks darbščių jaunuolių, baigusiu vidurinę mokyklą.

S. Dagytė

Filomena Skukauskaitė

Šimonių vidurinėje mokykloje veikia kioskas. Jame dirba jauna pardavėja, ką tik baigusi vietos vidurinę mokyklą, komjaunuolė Filomena Skukauskaitė. Nors Filomena dirba tik nuo naujųjų mokslo metų pradžios, tačiau moksleivių tarpe ji jau įsigijo didelį pasitikėjimą.

Užėjus į kioską, tuojau į akis krinta pavyzdinga švara ir tvarka. O kioske moksleiviai daug ko gali nusipirkti. Tikimės, kad ir ateityje Filomena dirbs taip pat sąžiningai ir gerai, kaip ir dabar.

V. Pūkenis

STALINO HELIU

4 psl. 1960 m. rugsėjo 17 d.

TARYBINIO SPORTO TRIUMFAS

Pasibaigusiose XVII olimpinėse žaidynėse tarybiniai sportininkai pirmavo pagal visus rodiklius. Jie iškovojo **103** medalius, iš jų: **43** aukso, **29** sidabro ir **31** bronzos. Komandinėje įskaitoje mūsų atstovai surinko **683,5** taško, aplenkdami **220** taškų JAV komandą.

Sportinis sekmadienis

Praėjusį sekmadienį į Kupiškį buvo atvykę Kauno Juiliaus Janonio vardo popieriaus fabriko sportininkai, kurie su kupiškėnais susitiko draugiškose krepšinio, tinklinio bei stalo teniso varžybose.

Stalo teniso komandą ši kartą atstovavo mūsų jaunieji tenisininkai. Bet kauniečiai pasirodė pranašesni ir visus tris susitikimus prie žalių stalo laimėjo.

Į tinklinio aikštelę mūsų komanda išbėgo be pagrindinio savo žaidėjo V. Valatkos. Pirmuosius du kėlinius laimi svečiai, tretįjį — mūsų kiai, o ketvirtąjį ir vėl kau-

niečiai. Tokiu būdu šios varžybos ir baigėsi svečių pergale rezultatu 3:1.

Krepšinio aikštelėje jau visai kitas vaizdas. Čia iš pat pirmųjų žaidimo minučių iniciatyvą į savo rankas paima kupiškėnai, kurie prieš kauniečius ir pasiekė pergalę (49:32).

Sekančią savaitę mūsų krepšinininkai išvyksta į Biržus — LTSR 1960 m. spartakiados krepšinio varžyboms. Tenka palinkėti, kad ir ten jie tinkamai apgintų mūsų rajono sportinę garbę.

V. Petkus

„Būgnininkė“ 3 veiksmų drama

Dramaturgas A. Salinskis dramoje „Būgnininkė“ vaizduoja nepaprastą jaunos mergaitės gyvenimą, pilną žygių ir garbės, Tėvynės karų metu.

Nila Snižko, jauna žvalgybininkė, prasiskverbia į vokiečių štabą. Ji renka būtiną žinias, perduoda jas Tarybinei Armijai, susprogdina generolą fon Ranetą jam bemiegant.

Išvadavus miestą, vokiečių žvalgyba palieka savo agentus vesti ardomąją veiklą užfrontėje, o šių agentų iššifravimas pavedamas Nilai.

Ji puikiai atlieka savo uždavinį, bet per klaidą žūva nuo priešo kulkos.

Nila myli Tarybinės Armijos karininką Flodorą, tačiau ji negali jam parodyti savo meilės, nes ji turi vaidinti vokiečių laisvo elgesio merginą. Norėdama suklaidinti vokiečių agentą, ji,

krįstant bomboms, ruošia išgėrimą, dainuoja ir šoka pusnuogė ant stalo. Tik prieš pat mirtį Nila atskleidžia savo paslaptį mylimam, bet laime pasidžiaugti negali. Ji miršta ant Flodoro rankų.

Ši Klaipėdos dramos teatro spektaklį kupiškėnai pamatys trečiadienį, rugsėjo 21 d.

Valkai į spektaklį neleidžiami.

Redaktorius S. ZAUKA

„A U Š R A“

«TRISKART ATGIMES», rugsėjo 20 d.

«181» NEATSAKO (vokiečių), rugsėjo 21 d.

«RAPSDIJA» (amerikiečių), rugsėjo 22 ir 23 d. d.

«VARGDIENIAI», II serija (prancūzų-italų), rugsėjo 24 ir 25 d. d.